

Bemærkninger til forslaget

I forbindelse med den påtænkte Øresundsforbindelse har det vist sig, at hundredvis af ejendomme er blevet eksproprieret, uden at der forelå bindende aftaler mellem Danmark og Sverige, som sikrede, at Øresundsforbindelsen både blev iværksat og gennemført.

Alligevel har den danske regering iværksat kostbare og omfattende ekspropriationer, som måske viser sig unødvendige, eller som først er nødvendige at iværksætte på et langt senere tidspunkt.

Det har betydet, at massevis af familier er blevet frataget familiens bolig til så lav en erstatningsværdi, at deres erstatningsbolig på ingen måde lever op til den eksproprierede ejendom, hvad angår størrelse og kvalitet. Desforuden er mange kommet fra husene med stor gæld, fordi ekspropriationerne blev foretaget på det tidspunkt, hvor ejendomspriserne var allerlavest. Siden er priserne generelt steget med ca. 15 pct., og dermed har staten scoret gevinsten, mens boligejerne står med gælden. Dette er helt uacceptabelt, når ekspropriationerne er foretaget på et tidspunkt, hvor der ikke var sikkerhed for, at ekspropriationerne var nødvendige. Uanset at der engang kommer en fast forbindelse, burde man have ventet med ekspropriationerne, til der forelå helt sikre og bindende aftaler.

Der er opsagt langt over 100 lejere. Disse er opsagt med 3 måneders varsel og har ikke fået erstatningsbolig tilbudt, ligesom de heller ikke har fået flyttegodtgørelse. Dette er ikke rimeligt, fordi disse lejere er helt uden skyld i deres opsigelser, og fordi lejere i andre situationer sikres både erstatningsbolig og flyttehjælp. Det er for »billigt«, at staten ved ekspropriationer stilles bedre end andre, der eksproprierer, når det drejer sig om at stille erstatningsbolig til rådighed for de berørte lejere.

Ved de gennemførte ekspropriationer på Amager i forbindelsen med Øresundsforbindelsen har det vist sig, at grundejerne har følt sig magtesløse over for det omfattende bureaukrati. Det har blandt andet givet sig udtryk i, at mange har indgået aftaler, som de senere har fortrudt. De indgik aftalerne, fordi det over for grundejerne blev oplyst, at ekspropriationsmyndighederne foretog uvildige vurderinger. Andre grundejere har selv måttet påtage sig store udgifter til sagkyndig bistand, som de ikke har fået dækket. Dette er uacceptabelt, når grundloven kun giver tilladelse at foretage ekspropriation mod fuld erstatning. I fremtiden bør grundlovens krav praktiseres som »fuldstændig« erstatning.